

Dankbare herinnering aan
de heer

Aimé VAN OORTEGEM

echtgenoot van mevrouw Marie-Louise Van de Zijpe

geboren te St.-Blasius-Boekel op 23 april 1929 en
godvruchtig overleden te Zottegem in het A.Z.

St.-Elisabeth op 29 december 2002,
gesterkt door het sacrament der zieken.

Een goede mens, een attente man, een lieve vader en grootvader, een trouwe vriend is van ons heengegaan.

Hij hield van het leven. Hij hield van de mensen. Hij heeft genoten van de goede dingen, van de natuur, het groen, de hoeven, het landschap, de streek, de Vlaamse Ardennen. Hij verkende er, als ambtenaar op de werkdagen, maar evenzeer op vrije dagen, stappend, fietsend of rijdend, de wegen en de wijken en ontdekte er telkens weer mooie plekken en vergezichten.

Na de dagtaak kwam hij terug in zijn eigen wereld. Hij wist zich geborgen in de Paddestraat, in zijn huis en in zijn tuin, voor hem een stuk paradijs, dag aan dag gegroeid uit de vlijt van zijn eigen handen. Vreugde, voldoening, vervulling vond hij in het werk, in weer en wind, tussen haag en heg, in het zaaien en het maaien, in het plukken en het oogsten.

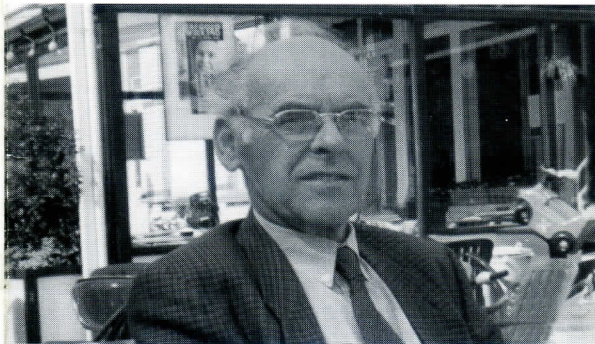
Hoe prettig vond hij het die keurig verzorgde tuin aan bezoekers te laten zien. Hoe graag deelde hij met verwanten en vrienden de vruchten van dat werk, de verse groenten, het pas geplukte fruit. Hoe fijn was het met Pauline en Emilia aan de hand naar de lammetjes te gaan kijken.

Maar hij sloot zich niet op in die wereld. Hij had oog en oor voor wat er om hem heen leefde: in zijn buurt, in zijn dorp, in de wereld. Hij oordeelde mild en verdraagzaam over de medemensen en was graag bereid tot een dienst. Hij was actief in het verenigingsleven. Hij was lid van het koor. Hij genoot van de uitstappen in eigen land en van reizen buiten de landsgrenzen en vertelde tot lange tijd daarna enthousiast over het schone dat hij er had ontdekt.

Maar voor alles en altijd ging zijn aandacht en bekommerring in de eerste plaats naar Marie-Louise en naar hun kinderen en kleinkinderen, op wie hij zo trots was. Hoe graag had hij nog een tijd geleefd om verder mee te maken hoe zij hun weg in de wereld vonden! Hoe graag hadden zij gehad dat hij hen op hun levensweg nog verder had kunnen begeleiden en hun zorgen en hun vreugde mogen delen.

Het heeft niet mogen zijn. Dapper heeft hij gestreden tegen de beproeving en de kwaal die geleidelijk zijn krachten sloopte en onomkeerbaar zijn gestel ondermijnende. Vroeg, naar ons menselijk gevoel al te vroeg, heeft de Heer van alle leven hem tot zich geroepen.

Wij allen die Aimé hebben gekend en die van hem hebben gehouden, zullen met weemoed en dankbaarheid aan hem terugdenken.

*Namis zal worden opgedragen in de
Parochiekerk te Velzeke
op zaterdag 25 januari 2003.*

*De familie dankt u voor de blijken
van medeleven.*